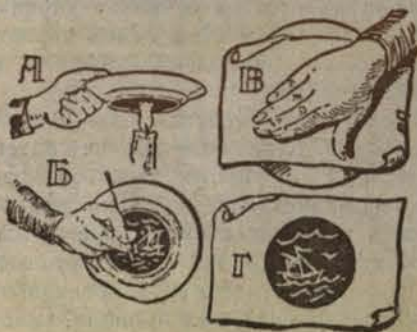

Игри и фокуси

I.

Вземате една бѣла порцеланова чения, запалите свѣщъ и съ нея опушвате дъното ѝ. Следъ това съ тѣлото на игла си нарисувате каквато желаете картина. После вземате единъ чистъ

листъ или платно, което полагате върху рисунката на ченията. Съ натискане листа върху фигурата на ченията, тя се копира върху него. По тоя начинъ платното може да се бродира.

II.

Обвеса се една ябълка на тънъкъ конецъ. Така тя може да се плъзга надолу по вертикаленъ начинъ. Когато понесаме, ябълката се спира внезапно въ който пунктъ пожелаваме на конца.

Тайната лежи въ начина, по който пробиваме ябълката, която предварително се приготви. Пробивътъ не става направо, но въ жгълъ, както се вижда върху диаграмата. Чрезъ пробиване на две малки парченца отъ мукава ние ги прекарваме въ тръбата на конца. Въ такъвъ случай конецътъ ще се държи по-устойчиво.

Конецътъ се държи съ ржце за двата края. За да се спре ябълката въ всеки пунктъ, просто издърпваме краищата на въжеля. Чрезъ освобождаване на налѣгането ябълката започва да се плъзга.

III.

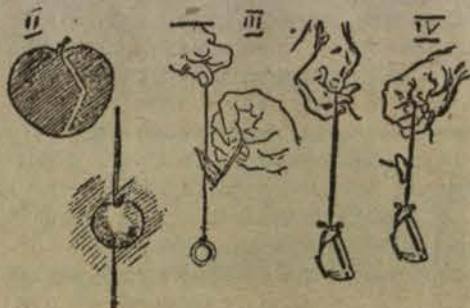
Завързваме съ конецъ единъ пръстенъ. Конецътъ подлагаме на кибритенъ пламъкъ, за да изгори частъ отъ него. За голѣмо чудо, пръстенътъ нѣма да падне и ще продължи да виси върху изгорѣлия конецъ.

За тоя фокусъ конецътъ трѣбва

предварително да се приготви. Той се напоява въ силенъ разтворъ отъ солъ въ вода и се остава да престои така известно време. Когато конецътъ се изсуши, той може да се употреби за горния фокусъ. Солта въ конца споява прахътъ да не се разпилява.

IV.

Завързваме една кафяна чашка за дръжката върху края на въжеля. Изпълнителътъ на фокуса заявява, че може да отрѣже въжето близо къмъ срѣдата безъ да падне чашката на пода. Единъ отъ зрители държи горния

край на въжето презъ време на фокуса

За да се извърши фокуса направя се въжель въ срѣдата на въжето. Следъ това се отрѣзва въжеля, както е показано въ рисунката. Така конецътъ се отрѣзва въ срѣдата на бримката и чашката не пада.

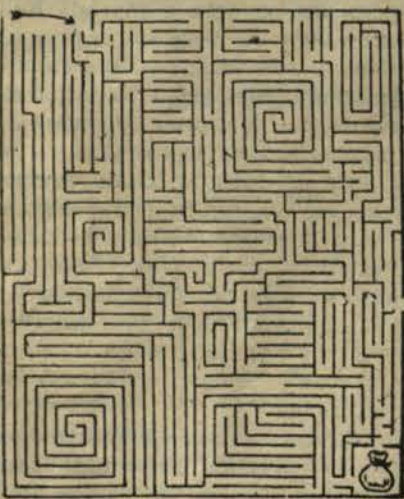
V.

По изборъ между много деца единъ се избира за водачъ. Следъ това всички се нареждатъ на верига и се държатъ за рамената. Играта се състои въ това, че всички играчи подражаватъ действията на водача. Ако водачътъ подскокне, правятъ сжшото и всички останали. Ако тръгне на единъ кракъ — и другитъ вършатъ сжшото. Който не извърши точно онова, което се прави отъ водача, той се откъсва и отива на опашката.

Ако водачътъ е досѣтливъ и умѣе да върши разни нѣща, играта става много весела. Следъ петъ минути водачътъ отива въ края и следъ него заема мѣстото му втория и т. н.

Тази игра е занимателна и може да се играе навънъ и въ голѣма зала.

Лабиринтъ

Можете ли да стигнете до кесията?

Скрита картина.

Търси се — какво?

Шеги и смѣшки

Петко и Стефко намѣрили едно малко премръзнало кученце и решили да го взематъ. Но тѣ се скарали кой да го прибере въ дома си.

— Тогава хайде да направимъ така една седмица ще бжде у васъ, една у дома.

— Да, но татко казва, че куче, което лае на две кѣщи докарва вѣлкѣ.

— Добре тогава, — каза Стефко, — азъ ще задържа кучето, а вмѣсто него ти задържи вѣлка.

— Я ми кажи какво нѣщо знаешъ за Ангора?

— Тамъ нѣма мишки.

— Че отъ кѣде знаешъ такова нѣщо?

— Ами сигурно има ангорски котки.

— Глупчо, тамъ кѣдето има котки, има и мишки.

Въпроси и отговори

Ние сме 12 орли, 52 гарги и 365 врабчета, а едно яйце снасяме. Що сме?

— Месецитъ, седмицитъ, днитъ — годината.

— Нито тѣнко, нито шито, а съ ржбъ поржбено, Що е то?

— Орѣхътъ.

— Бѣла, черна — всичко покрила, дълга Мара не покрила.

— Снѣгъ и рѣка.

— Кога човѣкъ стои въ стаята безъ глава?

— Когато си подаде главата презъ прозорещъ.

Отъ децата на „Детския клубъ“ при игрището на Американската Близко-Източна Фондация — София Захарната фабрика.

Печатница „БР. МИЛАДИНОВИ“ — София
ул. „Ив. Вазовъ“ № 11. Телеф. 44-46

Справедливиятъ сѣдия

Имало единъ човѣкъ, който искалъ да спечели пари по твърде лесенъ начинъ. Вземалъ веднажъ една празна кесия, напълнилъ я съ каменни плочки, затворилъ я добре, ударилъ върху нея въсѣченъ печатъ и я отнесълъ на сѣседа си.

— Приятелю, — казалъ му той — азъ заминавамъ по работа въ другъ градъ за месецъ време. Моля те, запази ми тази кесия съ пари, докато се върна. Много ще ти благодаря.

Сѣседътъ, единъ твърде честенъ човѣкъ, я заключилъ въ сандѣка си.

Изминало месецъ време, върналъ се отъ пътя човѣкъ и сесрещналъ съ сѣседа си въ компания на близки хора. Сѣседътъ му казалъ:

— Ето ме, слава Богу! Сега мога да си получа обратно паритѣ. Нали, драги приятелю?

Сѣседътъ, този честенъ човѣкъ, донесълъ кесията. Като я подалъ на другия, тоя скѣсалъ печата, отвързалъ връвта и започналъ да одумва:

— Но, това не сж моитѣ пари. Ти си ги взелъ и на тѣхно мѣсто си напълнилъ кесия съ камъни. — Видите ли, братя, обърналъ се той къмъ другитъ, — този човѣкъ иска да ме опропасти само за една нощъ.

Напраздно сѣседътъ се кълналъ, че откато получилъ кесията и се раздѣлили, той не я погледналъ ни-

то веднажъ.

Най-после работата (стигнала до сѣда. Сѣдията, който още отъ по-рано познавалъ мошеничеството на този човѣкъ, който по лесенъ начинъ искалъ да печели пари, усъмнилъ се въ цѣлата тая работа и му казалъ:

— Хайде, върви си, азъ ще изпратя крадеца въ затвора. Ако до утре не ти върне паритѣ, ще го осѣдя на тежъкъ затворъ.

На другия день сѣдията повикалъ тѣжителя и му казалъ още отъ вратата:

— Твоя сѣседъ призна въ ареста всичко и ето връща ти паритѣ. Само че тукъ имамъ две кесии, една по-малка, а другата по-голѣма. Сега и азъ не зная коя отъ дветѣ е твоя.

Човѣкътъ, който искалъ да се добере до паритѣ по лесенъ начинъ, се престорилъ на светецъ и за да заблуди сѣдията казалъ му:

— Азъ съмъ честенъ човѣкъ и не обичамъ разпратиитѣ. Малката е моя. Азъ не обичамъ чуждото.

— Ти си мошеникъ и крадецъ, — отговорилъ му сѣдията гнѣвно, — и дветѣ тѣзи кесии сж мои.

Човѣкътъ сконфузенъ обронилъ глава и най-после всичко си призналъ. Сѣдията го задържалъ и изпратилъ въ затвора, а другия оправдалъ и пусналъ на свобода.

ЗАДАЧИ

Отъ пѣтчеквцитѣ за пѣтчеквцитѣ

1. Съ ш съмъ дума на безалкохолно питие, съ б — алкохолно, съ л — музикаленъ инструментъ.

2. Мжжко име съмъ. Махнете ли първата ми буква — ставамъ неволя, махнете ли и втората — диво животно. Задава Ив. Стамболиевъ — София

3. Инструментъ съмъ. Раздѣлите ли ме на три, ще получите три думи: морско животно, мѣрка за повърхностъ и сѣюзъ.

Аронъ Бенадо — София

4. Име на българска рѣка съмъ, добавите ли предъ менъ една буква, ставамъ нѣщо малко.

Задава Матей Карасимеоновъ — София

5. Име на византийски царъ съмъ. Състои се отъ три срички: I — име на домашно животно, II — уредъ за напрана на платъ и III — първата сричка отъ женско име.

Марийка и Магда Ив. Илиеви Ст. Загора

6. Име на български градъ съмъ отъ две срички. Първата означава цвѣтъ на коса, втората — ковашки уредъ.

Задава Марко М. Никифоровъ — София

7. Дума съмъ. Съ буква ф въ началото — освѣтлявамъ, съ д подаръкъ, съ в — мазилка, съ ж — нѣщо горешо, съ н плодъ, съ ц — голѣмъ човѣкъ.

Задава Давидъ Варсано — София

8. Градъ въ Македония съмъ, който се чете напредъ и назадъ еднакво.

Задава Милко Дармадановъ — Айтосъ

9. Име на български царъ съмъ. Махнете ли първата ми буква ставамъ родина. Задава Асенъ Ас. Баржмовъ, Бургазъ

10. Умалително женско име съмъ. Смѣните ли първата ми буква, ставамъ живи сжщества, а ако смѣните новата буква съ друга — ще стана частъ на кожата.

Задава Невинъ Христовъ — Карнобатъ

11. Име на животно съмъ. Замените ли първитѣ ми две букви съ други две, ставамъ духовно лице.

Задава Димитъръ Мавродиевъ — София

12. Име на европейска столица съмъ. Замените ли последната ми буква съ друга, ставамъ Омировъ герой, а безъ последната си буква съмъ размѣнно сръдство.

Задава Виолета Георгиева — София

Градъ съмъ отъ две срички. Първата означава иглолистно дърво, а вто-

рата — нота.

Консервирано месо съмъ. Прибавите ли къмъ менъ едно женско име — ставамъ испански градъ.

Задава Живко Мл. Антоновъ — София

Име на животно съмъ. Смѣните ли ми втората буква съ к — ставамъ спортно действие, съ р — определено време, безъ втората буква — течностъ.

Задава Влад. Г. Петровъ — София

Женско име съмъ. Замените ли първата ми буква съ друга, ставамъ нѣщо което не трѣбва да се казва.

Задава Лиляна Захариева — София

Отговори на задачитѣ на пѣтчеквцитѣ въ миналия брой:

1—Реферъ. 2—Радио. 3—Ура-лъ. 4—Исландия-Ирландия. 5) 36+36+18+9+1=100 6—Критъ-Китъ, 7—Кула-акула. 8—Кума-гума-чума. 9—Само—траки. 10—Месопотамия. 11—5 на 10 коня 12—три. 13—Туриститъ 4, лодкитъ 3. 14—Корабъ-коралъ, 15—Виена-хиена. 16—Комъ-домъ, Ломъ, сомъ, ромъ.

Решили отъ София — Марко Никифоровъ, Ангелъ Д. Стефановъ, Иванъ П. Винаровъ, Георги и Мара Б. Смилови, Кисовъ Веско Лазаровъ, Тодоръ Г. Касабовъ, Живко Младеновъ, Алфредъ Финци, Георги Магеровъ, Любчо Капитанъ Станевъ, Албертъ Береджикъ, Аронъ Бенадо Богданка Вутова.

Отъ провинцията: Кънчева Цанка Кънчева—Русе, Текелиева Петранка Ивановъ—Хасково, Катя Атанасова, с. Ферезли, Т. Пазарджишко, Режина Шемтова, Върка и Цвѣтанка инж. Харизанови, Доротея и Людмила Едгаръ Карапирови, Екатерина Ал. Спирова, Василъ Георгиевъ Ивановъ—София, Владимиръ Геновъ Йордановъ—Т. Пазарджикъ, Магда Ив. Илиева—Ст. Загора, Боянъ Т. Коларовъ—Ямболъ

Решение на бай Станювата задача въ бр. 18 Янко Петровъ—Борисовградъ, Марийка Ив. Илиева, Иванчо П. Петковъ, Давидъ Б. Хаимовъ, Аронъ Бенадо и Виолетка Георгиева—София, Боянъ К. Бочевъ—Русе: А. Вълчевъ—София; Стефанъ Арабова—София, Г. К. Червенковъ—Плевенъ; Живко Младеновъ Антоновъ—София и Лиляна Захариева—София, която получава премията една книга за всички задачи въ тоя брой.

Излъже книгата
ЯНЪ
БИБИЯНЪ
Приключенията на едно хлапе
Издание на „Хемусъ“
ЦЕНА 50 ЛЕВА